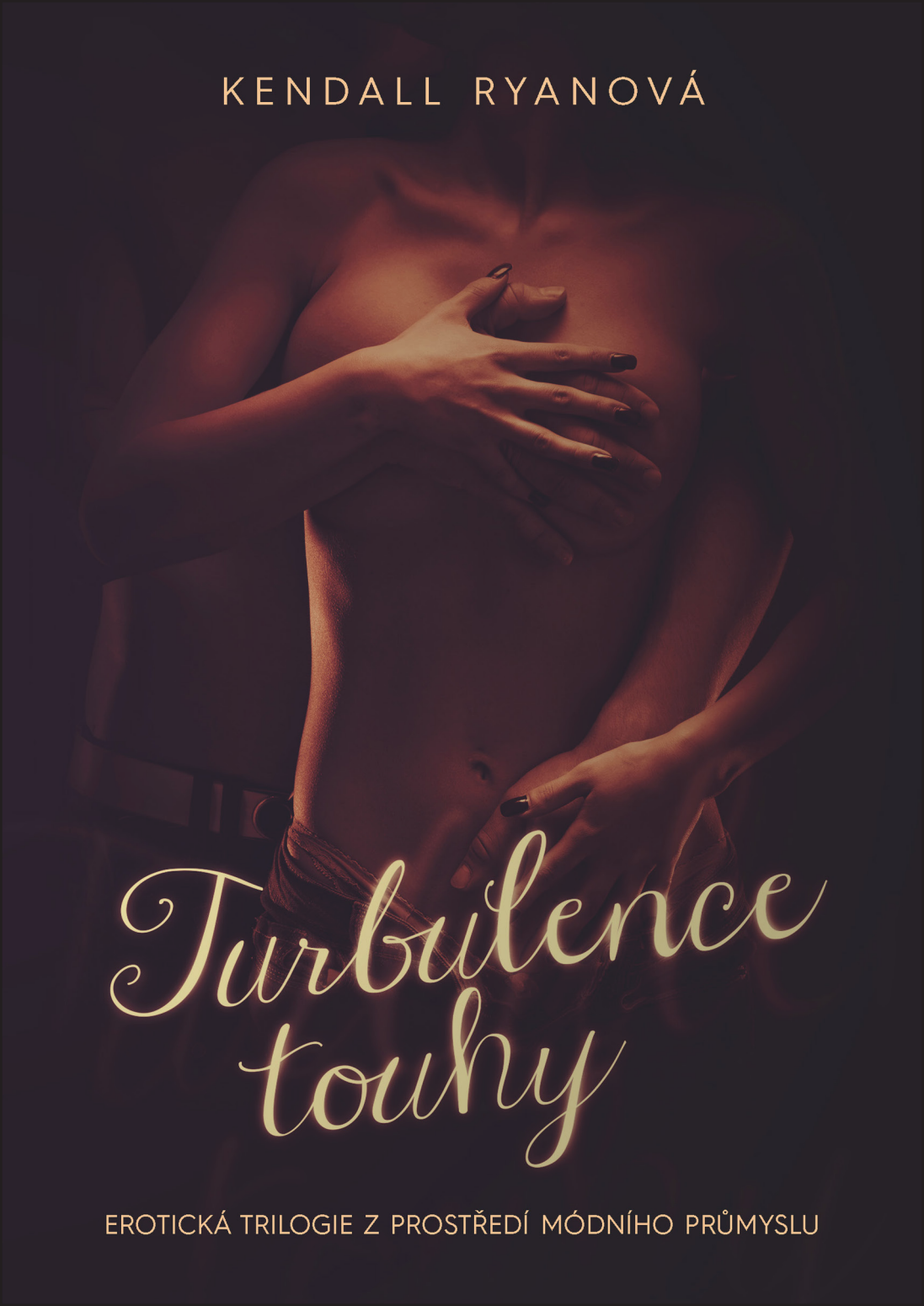
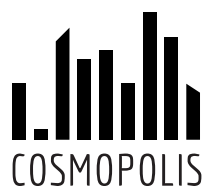

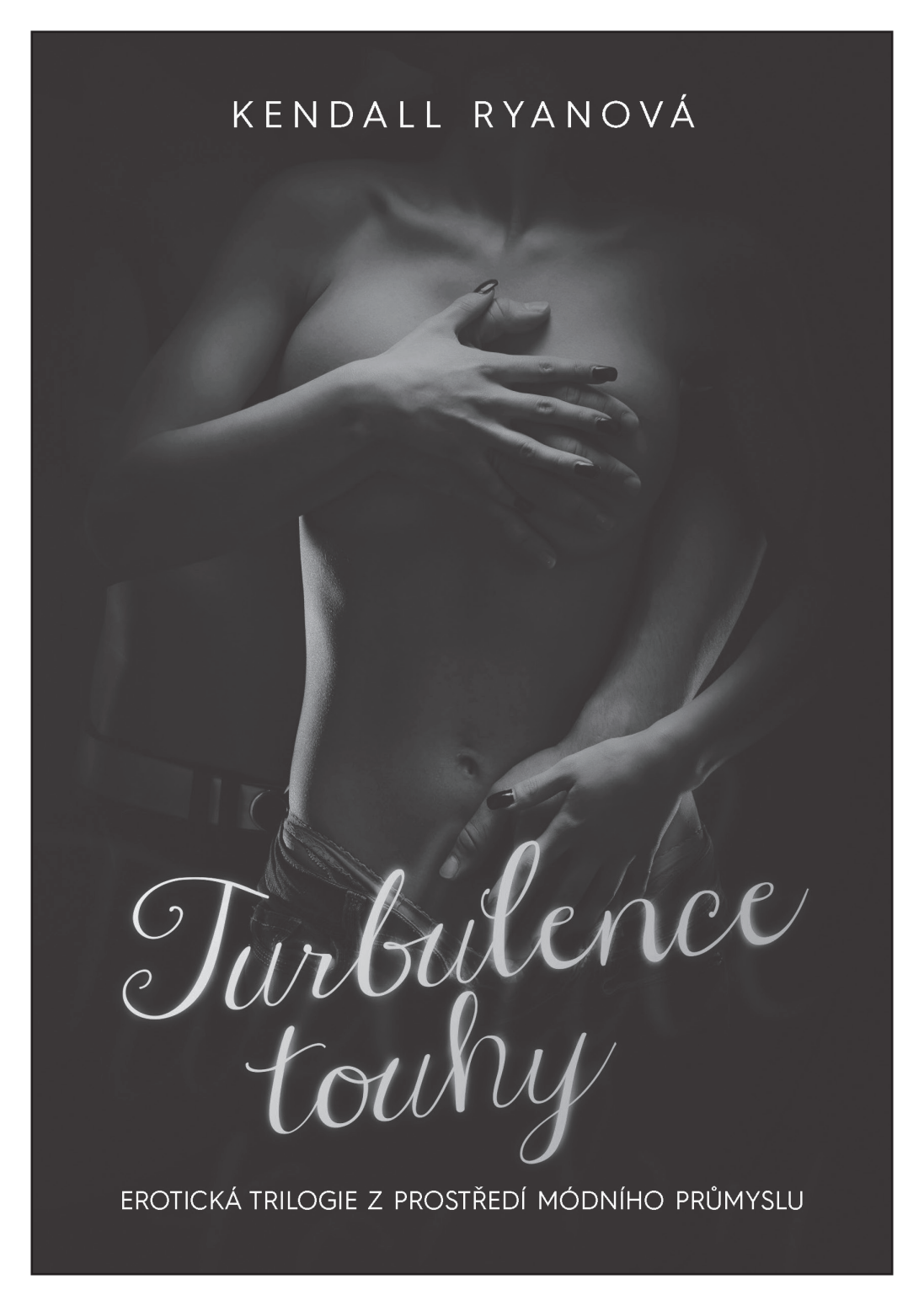
A close-up photograph of a woman's bare torso. Several hands with dark nail polish are touching her skin, some resting on her chest and others on her waist. The lighting is warm and moody, creating a sensual atmosphere.

KENDALL RYANOVÁ

*Turbulence
touhy*

EROTICKÁ TRILOGIE Z PROSTŘEDÍ MÓDNÍHO PRŮMYSLU

A black and white photograph of a person's torso, from the chest down to the waist. The person's hands are placed over their chest and waist area. The lighting is soft, highlighting the contours of the body. The background is dark.

KENDALL RYANOVÁ

*Turbulence
touhy*

EROTICKÁ TRILOGIE Z PROSTŘEDÍ MÓDNÍHO PRŮMYSLU

Kendall Ryanová

Turbulence touhy

Vášeň ve znamení módy

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

CRAVING HIM

Copyright © 2014 by Kendall Ryan

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2015

Z anglického originálu *Craving Him*, vydaného v roce 2014 v nakladatelství

Atria Books, A Division of Simon & Schuster, Inc., přeložila Kristýna Vítková

Odpovědná redaktorka Hana Netušilová

Grafická úprava a sazba Roman Křivánek, Art007

Obálka Jakub Karman, Art007

Vydala Grada Publishing, a. s. pod značkou COSMOPOLIS v Praze roku 2015 jako svou 6068. publikaci

Tisk CPI Moravia Books

Grada Publishing, a. s.,

U Průhonu 22, Praha 7

ISBN 978-80-247-5896-1 (ePub)

ISBN 978-80-247-5895-4 (pdf)

ISBN 978-80-247-5602-8 (print)

1. kapitola

Ben

Mít Emmy zpět ve své posteli bylo kurva skoro jako zázrak. Rozespale jsem zamrkal, čistě jen proto, abych se přesvědčil, že je to skutečně ona. Minulá noc byla jako sen, ale ležela vedle mě, tmavé řasy se jí chvěly a tvář se záplavou hnědých vlasů kroutících se jí kolem obličeje měla položenou na mém polštáři. Poskočilo mi srdce. Byla tady.

Lehce jsem jí přejížděl dlaní po zádech a boku, zatímco spala a ležela přitom na břiše. Miloval jsem její tělo... bylo tak měkcoučké, tak hebké... samo mě vyzývalo k doteku. Minulý večer mi řekla, že musíme zpomalit. Ale já byl vděčný, že se mnou zůstala přes noc. Nikdy jsem necítil takový klid a přijetí, jako když jsem ji měl poblíž sebe. Brala mě takového, jaký jsem – s ní jsem nebyl ten chlap z časopisů a billboardů. Byl jsem to jenom já. Navzdory všem svým nedostatkům, navzdory tomu, že jsem to několikrát podělal, byla tady. Vedle mě. Potom, co jsem ji málem ztratil, jsem dostal druhou šanci a udělám všechno, co bude v mých silách, abych to dal zase do pořádku.

Lehce jsem ji poplácal po zadku. „Vstávej, kotě.“ Měl bych ji nechat spát, odpočívat, ale byl jsem sobec. Byl jsem naprosto čilý a vědomí, že je tady, zpátky v New Yorku a zpátky v mém životě, mě nutilo skočit rovnýma nohama do nového dne. *Carpe diem* nebo nějaká podobná kravina. Nedokázal jsem ji nechat být. Potřebovali jsme si vynahradiť ztracený čas. Teď, když ji mám zpátky, nehodlal jsem promarnit jedinou minutu

Emmy lehce zasténala a protáhla se, než se otočila za zvukem mého hlasu. Ospale na mě zamrkala. „Dobré ráno.“

„Ahoj.“ Pokračoval jsem v hlazení jejího těla, prsty jsem jí lehce tančil po kůži, kterou odhalovalo moje vyhrnuté tričko, co si vzala na sebe do postele. Bylo mi jasné, že mučím sám sebe. Potřeboval jsem se naučit držet ruce stranou, jinak mi později asi zmodrají koule. „Co chceš dneska dělat?“ Měl jsem představu, jak jí napustím pořádnou vanu, vezmu ji na pozdní snídani na moje nejoblíbenější místo ve městě a později se budeme mazlit u krbu. Ale byl jsem součástí hry, kterou řídila ona. Ona bude tím, kdo bude rozkazovat.

„Musím jet domů,“ odpověděla a odhrnula přikrývku, aby mohla spustit nohy z postele. „Nechala jsem včera Ellie na holičkách a mimoto, nebyla jsem doma už celé měsíce.“

Zacloumalo mnou zklamání. Už zas utíkala. „Můžu tě nejdřív alespoň nakrmit?“ zeptal jsem se, postavil se za ni a přitáhl si ji k hrudi. Nemohl jsem odolat, abych jí dlaněmi nesklouzl k pasu.

„Stačí mi jen káva,“ zamumlala.

„Máš ji mít.“ Políbil jsem ji ze zadu na krk a pomalu ji propustil.

Zatímco se Emmy přehrabovala v kufru, zamířil jsem do kuchyně. Nebyla to místnost, kterou bych moc často využíval. Vařil jsem rád, ale

dělat to pro jednoho byla ztráta času, takže jsem měl tendence si raději něco objednat, než si v depresi připravovat jídlo sám pro sebe. A taky jsem nesnášel mytí nádobí, což byl důvod, proč jsem si najal Magdu, moji hospodyní. Byla báječná.

Nasypal jsem kávu do kávovaru a zapnul ho. Emmy se vynořila z ložnice o pár minut později s učesanými vlasy svázanými do nízkého culíku a oblečená v džínách, teniskách a triku s dlouhým rukávem. Vypadala kouzelně. Budu trpět, až ji budu muset nechat jít. Zvlášť proto, že se právě vrátila z dlouhé dovolené v Tennessee. Odchytil jsem ji na letišti. Můj první záchvěv štěstí, od té doby, kdy mě opustila.

Když jsem jí řekl o Fionině těhotenství – pravděpodobně s mým dítětem –, dala Emmy bez jediného slova výpověď ve Status Model Management a odletěla do pohodlí domova, odkud pocházela. Nemohl jsem říct, že bych se jí divil, ale potom, co jsem na ni včera večer narazil na letišti a přemluvil ji, aby se mnou šla ke mně domů, se zdálo, že je ochotná dát mi další šanci. Teď, když byla zpátky, mé tělo si chtělo vynahradiť všechnen ten ztracený čas. Ale srdce mi připomínalo, abych na ni netlačil. Nemohl jsem ji znova ztratit a byl tu milión drobností, které mi v souvislosti s ní chyběly. Nikdy jsem ještě nic podobného k nikomu necítil. Byl jsem do týhle holky zoufale zamilovanej. Potřeboval jsem jí ukázat, že mi může věřit. Nemohl jsem to znovu posrat.

Nalil jsem jí do kávy mléko, pamatoval jsem si, jak ho má ráda, a podal jí hrnek. „Ani nevím, kde vlastně bydlíš,“ přiznal jsem.

Usrkla si a usmála se na mě. „Ta káva je moc dobrá.“

„Nechávám si ji posílat z Itálie.“

„Páni.“ Znovu se napila. „Tak proč nejdeš se mnou? Můžeš se podívat a seznámit se s Ellie.“

Naklonil jsem se a políbil jí na čelo. „Perfektní. Skočím do sprchy a zavolám svému řidiči. Tak za patnáct minut, je to v pohodě?“

„To zní skvěle.“

Když jsme přicházeli ke dveřím našeho bytu, začala jsem být trochu rozpačitá z toho, že to tu Ben uvidí. Samotný apartmán byl součástí starého a sešlého domu v ne tak úchvatné čtvrti v Queensu. Během doby, kdy jsem byla pryč, se Ellie musela přestěhovat do jednoho z levnějších bytů. Ve srovnání s Benovým luxusním apartmánem v Gramercy Park v centru byl tenhle byt pěkně mizerný. Ale byl to jediné, co jsme si mohly s Ellie dovolit. A byl to můj domov. Alespoň pro teď.

Chodba byla vymalovaná žlutě, ale stěny už byly flekaté a na zemi ležel prošoupaný šedý koberec. Z našich vchodových dveří se odlupoval zelený nátěr a všude se vznášela vůně tři dny starého indického jídla. Okouzující, já vím.

Ben se mě pokusil uklidnit úsměvem, zatímco jsem zápasila se zámkem ve dveřích, ale viděla jsem, jak očima vpíjí každý detail. Málem se udusil, když jsem řidiči řekla, aby zamířil k tunelu do Queensu. Ne každý z nás si může dovolit žít v neskuřečně předraženém srdci Manhattanu jako on. Netušila jsem, co čekal.

Konečně jsem odemkla i druhý zámek na dveřích a otevřela dveře dokořán.

Doufala jsem, že bude třeba Ellie ve svém pokoji, takže budu mít čas ji v soukromí připravit na Bena, než ho zasype otázkami. Díkybohu se tak nestalo. Ellie stála v obývací místnosti a měla na sobě jenom omotaný ručník, vlasy stočené na vrcholku hlavy do uzlu a nad horním rtem nanesený depilační krém.

Jakmile nás uslyšela, otočila se o sto osmdesát stupňů. „Ježíšikriste! Díky za varování, Em.“ Chytla si ručník na hrudi a proběhla chodbou do své ložnice.

Ups. Hádám, že jsem jí měla alespoň napsat a říct jí, že jsme s Benem na cestě. Asi jsem vyšla ze cviku, co se týče toho, jak být správnou spolubydlicí, vzhledem k tomu, že poslední měsíc jsem strávila u rodičů a předtím jsem byla několik měsíců v Paříži.

„Omlouvám se, Ellie!“ křikla jsem na její vzdalující se záda. Věděla jsem, že se bude cítit ponížená, že takový sexy chlap jako Ben ji viděl s depilačním krémem místo knírku.

Ben se lehce usmál. „Chápu dobře, že tohle je tvoje spolubydlice?“

„Jo, to je Ellie. A myslím, že mám u ní průšvih.“

Benova velká prohlídka bytu zabrala přesně tři vteřiny. Pro mě to bylo vlastně taky poprvé. Ošuntělý obývací pokoj s béžovým gaučem, *odškrtnuto*. Malá, ale uklizená kuchyň, *odškrtnuto*. Chodba vedoucí k našim pokojům a společné koupelně, *odškrtnuto*.

Zdvořile se usmíval, ale mně bylo jasné, že tohle není bydlení, na které by byl zvyklý. Přemýšlela jsem, jestli by tu přespál, nebo

jestli by trval na tom, že pojedeme k němu. Než jsem měla čas se nad tím víc zamyslet, Ellie vyšla z ložnice, aby si to se mnou vyřídila.

Měla jasný a rozhodný pohled, tmavé vlasy jí ve vlnách splývaly po ramenou. „Ty,“ píchla Bena prstem do hrudi, „jsi na mém seznamu mrtvejších lidí.“

Nadzvedl obočí. „Uch... prosím?“

„Slyšel jsi mě,“ pokračovala pevně a neochvějně Ellie. „Máš mě v zádech. A Emmy nebude žádná tvoje hračka, kterou odkopneš, když tě přestane bavit. Ona je zasraný terno. Chápeš to, mistře?“ Znovu ho píchla do hrudi, aby to zdůraznila, než jsem ji chytila za zápěstí a tu ruku jí odtáhla.

„Naprosto souhlasím. Emmy je ta nejlepší,“ řekl.

Ellie zvedla bradu a trhla ramenem. „Dobře. Tak to jsme na jedné lodi. Ale budu tě sledovat. Bez váhání ti nakopu zadek, pokud to bude potřeba.“

„Ty jsi Ellie, je to tak?“ zeptal se.

Přikývla a zdálo se, že teprve až teď si uvědomila, že se ještě nepředstavila.

Ben k ní přistoupil blíž a zadíval se jí do očí. „Chystám se o tuhle holku postarat. Je moje. A nikam nejdu.“

„Tak fajn,“ souhlasila Ellie, tentokrát už jemnějším tónem.

Nad jejím sladkým vyhrožováním mě píchlo u srdce.

Pak se Ellie podívala na mě a hledala jakékoliv známky problémů. Udržela jsem si neutrální výraz a lehce se na ni usmála. S úšklebkem mi to vrátila, zamířila do obývacího pokoje a mě s Benem nechala stát v chodbě.

Přítáhl si mě k sobě a lehce mě políbil na čelo.

„Omlouvám se za ni. Myslela to dobře,“ prohodila jsem.

„Já vím, kotě. Bez obav.“

Ellie byla tvrďačka z New Yorku. To bylo evidentní. Říkala přesně to, co si myslela, a z nikoho si nic nedělala. A očividně měla vůči mně silné ochranné pudy. Lichotilo mi to a trochu mě to i děsilo.

Ben se sklonil, aby mě mohl pořádně políbit. „Miluju tě. A teď už půjdu, abyste si mohly vy dvě sednout a promluvit si, dobře?“

„Dobře. Díky, žes mě odvezl domů. Netušil jsi, že pojeděš až do Queensu, že ne?“

Usmál se a znovu ke mně přitiskl rty. „Ne. Ale ty za to stojíš.“

Bude muset přežít třičtvrtěhodinovou cestu metrem, pokud si zase nezavolá řidiče. Byl ten chlap neustále připravený, kdy mu Ben zavolá? Neměla jsem čas nad tím uvažovat. Vyprovodila jsem Bena ke dveřím. Rychle mávl Ellie na rozloučenou a naposledy mě políbil.

„Pak mi zavolej, kotě.“

„Jasně,“ potvrdila jsem mu. Hlava se mi ještě pořád vzpamatovala z faktu, že jsme zase spolu. Nemohla jsem si pomoci, abych nebyla ve stejnou chvíli šťastná a plná obav.

Zavřela jsem za ním dveře a našla Ellie v kuchyni, jak právě vytahuje z ledničky plechovku dietní koly.

„Takže...,“ opřela jsem se o kuchyňskou linku, „v jak moc velkém průšvihy jsem?“

Ellie se narovнала, otevřela si plechovku a napila se. Zkoumavě se na mě zadívala. „Za to, že mě tvůj supermodel viděl s knírkem, nebo za to, že ses v první řadě vrátila zpátky k výše zmíněnému příteli?“

Nejistě jsem se usmála. „Neměla jsem to v plánu. Byla to náhodou, že jsem na něj včera narazila na letišti. Přesvědčil mě, abych si ho poslechla, a já jsem ráda, že jsem to udělala. Chyběl mi, Ellie. Tak strašně moc.“ Pravda byla, že s tím, jak rychle jsme se dali včera večer zase dohromady, jsem ještě neměla čas se nad všemi svými pocity a emocemi zamyslet. „A co se týče toho těhotenství, to vážně nebyla jeho chyba. Chce si nechat udělat test otcovství hned, jak to bude bezpečné.“

„A ty seš s tím... v pohodě?“

Spolkla jsem tu hořkou slinu v ústech. Našla jsem si o testu otcovství spoustu věcí na internetu a většina lidí s ním skutečně čeká, až se dítě narodí, protože je to méně invazivní a jednodušší. Nedivila jsem se, že na tom Fiona tak trvala. Ačkoliv jsem si nemohla pomoci, aby mě nenapadlo, že toho využívá jen proto, aby měl Ben celou tu věc s tím být otcem jen o něco déle v hlavě. Už jen při tom pomyšlení se mi dělalo špatně. Ale stejně jsem zatnula čelist a kývnutím zodpověděla Elliinu otázku.

„Taky s ní utnul veškeré mimopracovní vztahy,“ dodala jsem rychle, jako by to tohle mohlo nějak vylepšit. Pořád jsem byla ohledně jeho vztahu k Fioně opatrná a bylo mi jasné, že to bude chtít spoustu práce, než mu budu zase důvěřovat. Ale Elliina

neustálá podezřívavost to dělala jenom těžší. Potřebovala jsem předstírat, že se nic neděje. Pokud je Ben skutečně tím, koho chci, pak jsem se musela pokusit jít dál a nechat tohle všechno za sebou.

„Ale pořád pracuje pro tu její agenturu, že jo?“ střelila po mě Ellie zvědavým pohledem.

„Ano, teď ještě ano. Je vázaný smlouvou.“ Nezmínila jsem se jí, že tenhle malý fakt mě přivádí k šílenství. Nechtěla jsem, aby pro ni pracoval, ale nijak jsem netoužila dát Ellie do ruky další důvod, proč by ho měla nenávidět, takže jsem udržela netečný výraz ve snaze předstírat, že mi to nevadí. Celé to bylo jenom neškodné pracovní uspořádání. Ale pravda byla, že jsem Fioně nevěřila a nikdy nebudu. Byla Benovým slabým místem, dával jí tolik volnosti a byl tak ochotný.

Ellie zhluboka vydechla. „Málem mě to zabilo, když jsi odjela domů. Cítila jsem se bezmocná a už tě prostě nechci vidět, jak si tím vším kvůli němu procházíš znovu.“

„Už se to znovu nestane. Zůstanu tady. Vlastně si potřebuju začít hledat novou práci, abych ti mohla splatit ten nájem.“

Ellie nad tím mávla rukou. „Pfff... Nájem mi starosti nedělá. Jsem jenom ráda, že jsi zpátky a máš se dobře.“ Rozpřáhla ruce. „Pojď sem.“

Vklouzla jsem do jejího objetí a oplátila jí ho. Obvykle tohle moc nedělala. „Je fajn být doma.“

„Měj to na paměti, až ho budu držet za koule, když to s tebou znovu podělá.“

„Rozumím,“ usmála jsem se. Myslela to dobře.

Nic moc se tady nezměnilo, i když to byl úplně jiný byt. Byla jsem ráda, že se tu stále cítím příjemně a útulně. Všechny naše věci byly na místě a dokonce i v mém pokoji to vypadalo stejně jako v tom předchozím.

Jakmile jsem si vybalila, sedla jsem si k notebooku, připravená najít si práci. Měla jsem v úmyslu ten nájem Ellie vrátit. Věděla jsem, že nemá peněz nazbyt, abych se tady jen tak válela, a chtěla jsem si svou půlku zaplatit. A to se ani nezmiňuju o tom, že bych se bez práce zcela jistě zbláznila. Bodl mě osten lítosti nad tím, jakým způsobem jsem skončila ve Status Model. A rozhodně nedostanu od své bývalé šéfové žádné doporučení. Bože, co řeknu, jestli se mě někdo zeptá, proč jsem tam skončila? *Sakra!* Můj přítel, který je zároveň supermodelem, zbouchnul moji šéfovou, a tak jsem dala výpověď. *Ha! Jo, jasně!* To bylo asi tak stejně dobré jako prdnout si v kostele.

Nejspíš to budu muset trochu překroutit..., říct jim, že jsem z rodinných důvodů musela odjet domů. Nemuseli vědět, že tím důvodem bylo moje naprosté emocionální zhroucení.

Být v New Yorku a zpátky u Bena bylo psychicky vyčerpávající. Bude mi nějakou chvíli trvat, než to zpracuju. Rozhodně jsem nečekala, že mu vběhnu znovu přímo do rozevřené náruče. Ale znova připomínám, že v našem vztahu nebylo nic podle plánu. Když jsem mu včera večer dala další šanci, učinila jsem rozhodnutí a trvám na něm. Což ovšem neznamená, že nebudu k našemu vztahu tentokrát přistupovat obezřetněji. Budu mít

obě oči dokořán a počkám, jak se to všechno vyvine. Bude mi muset dokázat svými činy, nejenom milými slovíčky, proč mu mám znova začít věřit.

2. kapitola

Ben

Dnešní focení se konalo ve starém skladišti v Brooklynu, takže jsem musel vstát brzy a už před osmou zamířit přes most do Williamsburgu. Přál bych si, abych mohl strávit včerejší večer s Emmy, ale nechtěl jsem na ni spěchat. Napoprvé jsem to s ní všechno podělal a teď jsem se zavázal k tomu, že se k ní budu chovat líp. Půjdu na to tak rychle, jak bude chtít, postarám se o každou její potřebu a budu ji milovat tak dlouho, dokud mi to dovolí. Měl jsem zatracený štěstí, že mi odpustila, a rozhodně jsem to nebral na lehkou váhu.

Ale jak už bylo řečeno, znal jsem svoje hranice. Nebyl jsem nijak dobřej v tom, brát věci pomalu, a nevěřil jsem si, že se o něco nepokusím, když ji budu mít u sebe v posteli. S těma svůdnejma křivkami byla až příliš lákavá. Věděl jsem, jak dobře se s ní šuká, jak jemná a hedvábná je její pleť, a znal jsem ty tichý sexy zvuky, který vydávala těsně před tím, než se udělala... Zatraceně, jestli na ni budu takhle myslet, postaví se mi. A vzhledem k tomu, že budu fotit plavky a momentál-

ně jsem měl na sobě jedny zatraceně těsný... tak by to nebylo vůbec dobrý. Ne, pokud bych nechtěl všem na place předvést pěknou show.

Ale stejně jsem si přál, abych s ní mohl strávit víc času. Částečně taky proto, že se mi vážně nelíbila čtvrt, kde žila. Už jsem zavolał do jedné místní firmy, aby jim do bytu namontovali bezpečnostní alarm.

Ačkoliv, ta její spolubydlící byla jako neřízená střela. Měl jsem pocit, že by klidně nakopala jakýhokoliv vetřelce do koulí, pokud by to bylo potřeba, i kdyby byl třeba o padesát kilo těžší než ona, ale ta myšlenka mě nijak neuklidnila.

Fiona postávala těsně vedle placu a každých pár minut sjela moje nahý tělo pohledem. Nenáviděl jsem, jak je průhledná, a nemohl jsem uvěřit tomu, že jsem si toho nikdy předtím nevšiml. Teď, když mě Emmy upozornila, jak se jí ty city ke mně odrážejí v očích, bylo trochu těžký vyskytovat se v její blízkosti. Většinou mi to lezlo na nervy. Ale nebylo to nic, co bych nedokázal zvládnout. Byla to práce. Prostý a jednoduchý.

Vytáhl jsem z batohu telefon, abych rychle poslal Emmy textovku, než začne samotný focení. Potřeboval jsem ji dnes večer vidět.

Já: Ahoj, kotě. Chtěl bych tě vzít dneska na večeri. Máš volno?

Emmy: Ahooo! Ano, to by bylo skvělé. Celý den jsem zavřená uvnitř a hledám práci.

Já: Můj řidič tě vyzvedne v 19:00 před tvým domem a doveze tě do restaurace v Midtownu. Já skočím do metra a potkáme se tam.

Emmy: Nechci si zabrat tvoje auto. Jsem zvyklá jezdit metrem...

Já: Ne, s Henrym (mým řidičem) budeš ve větším bezpečí a já se o tebe nechci bát. Uvidíme se večer, kotě.

Emmy: Měj se.

Fiona se objevila přesně ve chvíli, kdy jsem zastrčil telefon zpátky do batohu.

„Už jsou na tebe připraveni, lásko. Poprosila jsem je, aby upravili světla, takže ti nebudou tolik svítit do očí.“

„Díky,“ zamumlal jsem.

„Vypadáš dokonale,“ pronesla tiše.

Nastříkali na mě opálení a hrudník a svaly jsem měl čerstvě naolejovaný. Celej ten měsíc, co byla Emmy pryč, jsem dřel v posilovně jako kůň. Věděl jsem, že na plavkovou sezonu, která v tomhle průmyslu probíhala na podzim a v zimě, jsem dobře připravenej, ale nemohl jsem si nevšimnout toho zoufalství, který z Fiony doslova ve vlnách sálalo. Než abych musel reagovat na její kompliment, kývl jsem hlavou směrem k placu. „Neměli bychom jít?“

Vykročila a já šel za ní.

Bylo mi jasné, že bych jí měl o mně a Emmy říct, a uvědomoval jsem si, že teď je ta správná chvíle. Ale nijak jsem netoužil ji ranit a vidět tu bolest v jejích očích. „Jsem zpátky s Emmy.“ Nejlepší je přejít jednoduše přímo k věci.

Prudce ke mně otočila hlavu a spadla jí brada. „Ach?“

„Jo.“ Tolik k tomu jí neublížit. Oči se jí zalily slzami, který se snažila rychlým mrkáním rozehnat. Nic dalšího už neřekla, jen se posadila stranou na zrezivělou skládací židli, zatímco já zaujal pozici před fotografem a snažil se předstírat, že je všechno v pořádku.

Nebyla jsem si jistá, kam se mě to Ben chystá dneska večer vzít, ale znala jsem ho. Bylo mi jasné, že to bude nějaká luxusní restaurace. Nepřipadal mi jako chlap, co by měl rád sendviče. Byl listopad v New Yorku, což znamenalo, že venku bylo chladněji než v Antarktidě, nebo přinejmenším než v Tennessee, na které bylo moje tělo zvyklé.

Netušila jsem, co si mám vzít na sebe, tak jsem si oblékla legíny a měkoučký béžový svetr, který byl dostatečně dlouhý na to, aby mi zakryl zadek. K tomu jsem si obula vysoké hnědé kozačky od Audrey Boone, co jsem si koupila ve slevě, a navrch si vzala svůj námořnický modrý kabát. Pak jsem jen postávala u okna v obývacím pokoji a sledovala ulici.

Brzy zastavil u chodníku před naším domem elegantní černý sedan. *Henry*. Nic jsem o tom muži nevěděla, ale jestli mu důvěřoval Ben, pak to asi bude v pořádku.

Když jsem sešla k autu, vystoupil a otevřel mi zadní dveře. Neměla jsem ani ponětí, jestli bych si neměla sednout dopředu vedle něj, když jsme tu byli jen my dva, ale zůstala jsem zticha a vklouzla na zadní sedadlo.